15/04/2020

Васкршња посланица Српске Православне Цркве

Српска Православна Црква својој духовној деци о Васкрсу 2020. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

Христос васкрсе!

Дан је Васкрсења! Слављем се просветлимо, једни друге загрлимо и рецимо браћо свима, па и онима који нас ненавиде! Васкрсењем опростимо све и тако велегласно запевајмо: Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт поразивши и онима у гробовима живот даровавши!

(Песма са васкршњег јутрења)

Ево нас, браћо и сестре и драга децо духовна, у торжеству и радости великог празника, Васкрса. Данас је празник Васкрсења Господа нашега Исуса Христа – радујмо се и веселимо се! Васкрс је наш највећи празник – празник победе Живота над смрћу, Бога над сатаном, Човека у Христу Исусу над грехом. Христос васкрсе из мртвих! Рецимо то свима и обрадујмо све и свакога, чак и оне који мрзе Њега, Васкрслог Богочовека, и нас, Његово наслеђе овде на земљи, и оне који не верују и још сумњају да је Он Искупитељ и Спаситељ света.

Браћо и сестре и драга децо духовна, суштина тајне Христова Васкрсења је у томе да је ”Онај Који јесте”, истовремено Син Божји и Син човечји, већ на Велики Петак, а коначно на дан Васкрсења, победио сатану и сатро његову власт и силу. Смрт и ад су поражени. Свети апостол Павле, у победоносном заносу, пита: ”Смрти, где ти је жалац? Аде, где ти је победа?”, а свети Василије Велики, архиепископ кападокијски, наднесен над тајном Васкрса, појашњава речи светог апостола Павла, па каже да је Господ Исус Христос Себе дао у замену смрти, ”која је нас, продане греху, држала у ропству и, сишавши крстом у ад, покида окове смрти; и васкрсе у трећи дан, и свакоме отвори пут у васкрсење из мртвих. Он, Христос Господ, вели свети Василије, постаде Првина умрлих, Прворођени из мртвих, да би Он био све и сва, првенствујући у свему”.

Дивећи се чудесном Васкрсењу из гроба, црквени песник пева: „Господе, како си се родио од Пресвете Дјеве и како си васкрсао из гроба, не знамо, али Те славимо као Спаситеља и Искупитеља.” Славећи са њим Васкрсење Христово, и ми се дивимо пред овом великом тајном и певамо: „Христос васкрсе из мртвих! Смрћу смрт победи и онима који бејаху у гробовима живот дарова!” Попут синова Израиљевих, који прешавши Црвено море узнесоше благодарења и хвале Богу и ми, браћо и сестре и драга децо духовна, прошавши кроз тугу и жалост Великог Петка и Велике Суботе и нашавши се у радости Васкрсења, принесимо хвалу Богу и узвикнимо: слава Ти, Господе, Спаситељу и Избавитељу наш, што нас избави из власти греха, смрти и ђавола!

На истини Васкрслога Христа, Који се јавио женама мироносицама, апостолима и другима, ми стојимо и јесмо! Васкрсли Господ Исус Христос је непоколебиви Темељ не само наше вере и наше Цркве већ и свеукупног нашег постојања и свега што јесте. „Ако Христос не васкрсе, онда је узалудна вера наша, узалудно је надање наше, још смо под грехом!”, каже свети апостол Павле. У Васкрсењу је смисао свега што постоји, а без Васкрсења све, па и сâм живот, јесте бесмислен. У Васкрсењу Господа Исуса Христа открива се тајна Оваплоћења Бога Логоса, односно Његовог рођења у Витлејему и Његовог страдања као Јагњета Божјег у Јерусалиму, као и свега онога што се десило не само у Јерусалиму и Јудеји већ и у целокупној историји света.

У светлости Христовог Васкрсења, браћо и сестре, и ми, христоносни српски народ, сагледавамо себе и своју историју. Ми смо крсноваскрни народ. Са Христом страдамо и са Њим саваскрсавамо. Сва наша историја је крстоносна и христоваскрсна, смештена између Голготе и Васкрсења. Прошле године смо славили велики јубилеј, Осамсто годишњицу аутокефалности наше Цркве. У том јубилеју смо сагледали сву ширину, дубину и висину нашег постојања у протеклих осам стотина година. Ове, пак, године Благости Господње славимо 100-годишњицу обновљења статуса Патријаршије наше Цркве. После голготског страдања нашег народа и наше Цркве у 19. веку и у првим деценијама 20. века, митрополије и епархије наше Цркве, расцепкане по територијама претходних царстава и држава, сјединиле су се у јединствену Српску Православну Цркву, чиме је обновљена наша древна Пећка Патријаршија. Био је то благослов Божји нашем народу и нашој Цркви за наше – до тада невиђено – страдање и показано трпљење. Можда га је најбоље исказао свети мученик ђакон Авакум, када је, одбијајући да се одрекне православне вере под претњом мучења и ужасне смрти, ускликнуо: „Србин је

Христов, радује се смрти!” Благословио је Бог наше јединство у борби за победу истине и правде. Благодаћу Духа Светога и снагом непоколебиве вере, наде и љубави обновили смо Пећку Патријаршију на читавом простору на којем живе православни Срби, на радост наших предака, а на понос свих нас.

Претходно смо, драга децо духовна, попут древног Израиља, прошли преко голготâ и страхотâ, преко сињих мора и морских дубина, а потом доживели слободу и јединство. Наша голготско-пасхална историја нам говори да никад, па ни на Велики Петак, не смемо губити веру и наду у Бога. Зар 1915. година није била Велики Петак у нашој новијој историји? Зар 1916. година није била година наше Албанске Голготе? А зар 1917. година није изгледала као наше погребење и полагање у ”плаве гробнице”? И гле чуда! Већ следећа, 1918. година, била је година наше победе, наше слободе и нашег васкрсења, а 1920. година – година наше црквене и духовне обнове.

Сагледавајући ово чудесно дело Божје у нашој историји, можемо са Псалмопојцем узвикнути: велики си, Господе, и чудесна су дела Твоја, и нема те речи која је кадра да опева сва чудеса Твоја! Уистину су чудесни догађаји ослобођења и уједињења нашег народа, који претходише обновљењу нашег црквеног јединства и наше Патријаршије. Све нас неумитно подсећа на чудесно избављење синова Израиљевих из Мисира, његово лутање по Синају и улазак у Земљу Обећану. Нажалост, после свега тога, опет смо се, својом и туђом кривицом, нашли на историјском распећу, па милошћу Божјом опет васкрсли… И тако, ето, до наших дана!

Док славимо Васкрсење Христово, сетимо се, драга децо духовна, наше браће и наших сестара на нашем мученичком Косову и Метохији! Помолимо се за њих да им Господ подари снаге да својим трпљењем свих безакоња и невоља граде своје и наше спасење, да никад не изгубе веру у крајњу победу Добра и да верују да је Господ, Бог милости и доброте, увек са њима и са свима који иду Божјим путевима!

Исто тако, браћо и сестре, сетимо се наше браће и наших сестара у Црној Гори који трпе велико безакоње и неправду. Безакони ”закони” укинуше истину и правду у Црној Гори. Некада поносна и дична Црна Гора, позната по чојству и јунаштву, данас покушава да нашој Цркви отме оно што је вековима било њено, оно што је читав српски народ са својим владикама, свештенством и монаштвом градио и стварао. Светиње Црне Горе, многе од њих старије од саме Црне Горе, јесу светиње народа и у њима се поје и појаће се кроз векове света Литургија, молитвама светог Василија Острошког, светог Петра

Цетињског, светих новомученика пострадалих од небратске руке домаћих богобораца и молитвама свих светих угодника Божјих.

Сетимо се данас наше мученичке браће у Сирији, Ираку и широм света, свих који страдају због људске неправде и похлепе! Једну од најлепших и најзнаменитијих земаља света – Сирију – зло и насиље су скоро уништили. Помолимо се данас за све њих и за све страдалнике да их Господ избави из руку неправедних људи!

Данас се посебно сећамо и поздравом Христос воскресе срдачно поздрављамо нашу браћу и сестре у Украјини, на челу са њиховим митрополитом Онуфријем, свим митрополитима, архиепископима и епископима, монаштвом и свештенством, који су жртве нецрквеног, несаборског и самовласног деловања нашег времена! Помолимо се за њих који страдају и поверимо их Самом Васкрслом Христу Господу да их спаси и избави из руку безаконикâ!

Драга браћо и сестре и драга децо духовна,

Овогодишњи Васкрс дочекујемо и славимо у тешким условима, у невољама у каквима смо га ретко кад у прошлости дочекивали и славили. Живимо у данима пандемије која је изненада задесила човечанство. Читав свет је захваћен и угрожен једним вирусом. Да ли ће горди и себични човек данашњице извући икакав закључак из те чињенице? Или ће и даље, без покајања и без љубави, истрајавати на самоубилачком пројекту стварања свог лажног овоземаљског раја у којем нема места ни за Бога ни за човека као боголико, духовно биће? Нашавши се у оваквим невољама, морамо учинити све да себи и другима помогнемо, да разумемо и подржимо напоре и програме надлежних здравствених, санитарних и државних институција које улажу напоре како би нас заштитиле од заразе. Можда нам то тренутно тешко пада, али све што је на општу корист морамо прихватити и подржати, а себе и своје понашање томе подредити. Изнад свега, молимо се Господу Богу да нас избави од ове епидемије и сличних опасности! Молимо се Богу, учествујмо редовно и активно у светој Литургији, кајмо се за своје грехе и водимо рачуна о своме здрављу и здрављу других! Ово је прилика да добро размислимо сами о себи и о читавом свету. Гле, један вирус је уздрмао и бацио на колена читав свет и довео у опасност здравље и животе милионâ људи! „Смири се, горди човече!” – поручио је својевремено Достојевски. Његова порука је, рекли бисмо, актуелнија данас него што је била тада када је изречена.

У радости Христовог Васкрсења имамо све вас, драга децо духовна, вас у отаџбини и вас расејане широм света, у својим молитвама и очински све вас поздрављамо сверадосним поздравом:

Христос васкрсе!

Дано у Патријаршији српској у Београду,
о Васкрсу 2020. године.

Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом:

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски ИРИНЕЈ
Ми-тро-по-лит цр-но-гор-ско-при-мор-ски АМ-ФИ-ЛО-ХИ-ЈЕ
Ми-тро-по-лит за-гре-бач-ко-љу-блјан-ски ПОР-ФИ-РИ-ЈЕ
Ми-тро-по-лит да-бро-бо-сан-ски ХРИ-ЗО-СТОМ
Епи-скоп ша-бач-ки ЛА-ВРЕН-ТИ-ЈЕ
Епи-скоп срем-ски ВА-СИ-ЛИ-ЈЕ
Епи-скоп ба-ња-луч-ки ЈЕ-ФРЕМ
Епи-скоп бу-дим-ски ЛУ-КИ-ЈАН
Епи-скоп ба-нат-ски НИ-КА-НОР
Епи-скоп но-во-гра-ча-нич-ко-сред-ње-за-пад-но-а-ме-рич-ки ЛОН-ГИН
Епи-скоп ка-над-ски МИ-ТРО-ФАН
Епи-скоп бач-ки ИРИ-НЕЈ
Епи-скоп бри-тан-ско-скан-ди-нав-ски ДО-СИ-ТЕЈ
Епи-скоп за-пад-но-е-вроп-ски ЛУ-КА
Епи-скоп жич-ки ЈУ-СТИН
Епи-скоп врањ-ски ПА-ХО-МИ-ЈЕ
Епи-скоп шу-ма-диј-ски ЈО-ВАН
Епи-скоп бра-ни-чев-ски ИГ-ЊА-ТИ-ЈЕ
Епи-скоп звор-нич-ко-ту-злан-ски ФО-ТИ-ЈЕ
Епи-скоп ми-ле-шев-ски АТА-НА-СИ-ЈЕ
Епи-скоп бу-ди-мљан-ско-ник-шић-ки ЈО-А-НИ-КИ-ЈЕ
Епи-скоп ди-сел-дор-фски и не-мач-ки ГРИ-ГО-РИ-ЈЕ
Епи-скоп ра-шко-при-зрен-ски ТЕ-О-ДО-СИ-ЈЕ
Епи-скоп за-пад-но-а-ме-рич-ки МАК-СИМ
Епи-скоп гор-њо-кар-ло-вач-ки ГЕ-РА-СИМ
Епи-скоп ис-точ-но-а-ме-рич-ки ИРИ-НЕЈ
Епи-скоп кру-ше-вач-ки ДА-ВИД
Епи-скоп сла-вон-ски ЈО-ВАН

Епи-скоп ау-стриј-ско-швај-цар-ски АН-ДРЕЈ
Епи-скоп би-хаћ-ко-пе-тро-вач-ки СЕР-ГИ-ЈЕ
Епи-скоп ти-моч-ки ИЛА-РИ-ОН
Епи-скоп ни-шки АР-СЕ-НИ-ЈЕ
Епи-скоп Ми-тро-по-ли-је ау-стра-лиј-ско-но-во-зе-ланд-ске СИ-ЛУ-АН
Епи-скоп бу-е-но-са-и-ре-ски и ју-жноцен-трал-но-а-ме-рич-ки КИРИЛО
Епи-скоп дал-ма-тин-ски НИ-КО-ДИМ
Епи-скоп осеч-копољ-ски и ба-рањ-ски ХЕ-РУ-ВИМ
Епи-скоп за-хум-ско-хер-це-го-вач-ки ДИ-МИ-ТРИ-ЈЕ
Ви-кар-ни Епи-скоп мо-ра-вич-ки АН-ТО-НИ-ЈЕ
Ви-кар-ни Епи-скоп ре-ме-зи-јан-ски СТЕ-ФАН
Ви-кар-ни Епи-скоп мо-хач-ки ИСИ-ХИ-ЈЕ
Ви-кар-ни Епи-скоп ди-о-клиј-ски МЕ-ТО-ДИ-ЈЕ

ОХРИД-СКА АР-ХИ-Е-ПИ-СКО-ПИ-ЈА:

Ар-хи-е-пи-скоп охрид-ски и Ми-тро-по-лит скоп-ски ЈО-ВАН
Епи-скоп по-ло-шко-ку-ма-нов-ски ЈО-А-КИМ
Епи-скоп бре-гал-нич-ки МАР-КО
Ви-кар-ни Епи-скоп сто-биј-ски ДА-ВИД

spc.rs